

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Fe pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročinno in oznanila (insetate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopis se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 62.

V Ljubljani, v četrtek 16. marca 1893.

Letnik XXI.

Resolucije katoliškega shoda — in papežev jubilej.

(Dalje.)

10. Pravo katoličanstvo.

„Ker imamo pa v boju za katoliško življenje le tedaj upanje do zmage, ako se tesno oklepamo od Boga nam danih voditeljev in učiteljev, priporočena katoliški shod vsem vernim Slovincem, naj se vsikdar z neomajljivo udanostjo, zvestobo in pokorščino držé svojih dušnih pastirjev, škofov in rimskega papeža, ki so od Boga postavljeni voditelji svete cerkve.“

V vesoljnem potopu liberalizma bi bil vendar le vsakdo rad — katoličan, kdo bi se torej čutil našim liberalcem, ako tudi oni trdé, da so tudi — katoličani, ali celó edino pravi katoličani, katoličanstvo pa, katero mi hočemo, da je popačeno in lažljivo. Tako je bilo od nekda. Kje je bila krivoverska ločina, ki bi ne bila trdila, da je ona prava cerkev Kristusova? Pri vsem tem pa je prava cerkev Kristusova le ena in — pravi katoličani so tudi le ene vrste. In kakor ima prava cerkev ločilna znamenja, po katerih jo je mogoče izmed vseh drugih spoznati, tako tudi pristnega katoličana, katoliško ljudstvo ali list kmalu spoznamo, ne da bi nam bilo treba še posebno zatrjevati, kaj da je. Ako brez hierarhije ni cerkve — in brez hierarhije cerkve ni, kajti le v hierarhiji je cerkev edina in apostolska, kar Kristusova cerkev mora biti — tedaj tudi katoličanstva ni brez pokorščine in udanosti do hierarhije. Komur to ni prav, pojdi k luteranom; tam je vsak sam sebi duhovnik, škof in papež!

Zakaj pa to udanost sedanje dni vedno tirjamo, ponavljamo in poudarjamo? Prisiljeni in izzivani. Zato ker vse prizadevanje cerkvenih sovražnikov

meri na to resnico, da bi jo spodkopali in utajili, kajti — ž njo pade vse. Ako pa mi tukaj to zopet ponavljamo, vsaj ne smete misliti, da hočemo s svojim dokazovanjem naše liberalce preveriti! Povedali bi radi to samo tistim, ki so katoličani ali bi vsaj radi bili, ali, ali — —. In ko bi le-ti liberalcem roke ne držali, pravi liberalci bi nam ne mogli veliko.

Pa to je gorje, da katoličani sami zoper sebe delamo. Ne gre nam v glavo, hoteti krščansk in katolišk biti, pa brez teh ali celó zoper te, ki krščanstvo in katolištvo učé in njegove milosti delé! „Ni torej katoliškega verovanja in ni katoliškega ravnanja, ki bi moglo neodvisno biti od vsakodobnih škofov in papeža, kot jedinih od Kristusa postavljenih posredovalcev v zadevi vere in verskega življenja. In če prav bi kdo vse drugo veroval in vse drugo izpolnjeval, kakor velela sveta cerkev, tajil pa to resnico in to zapoved, da namreč naša vera in versko življenje sloniti na škofih, zedinjenih s papežem in od njih dobivati svojo smer, bi vendar tako vedenje ne bilo katoliško in zveličavno za večno življenje. Ker jedna izmed verskih resnic in verskih zapovedij, katero mora vsakdo spoznati in držati, ki po pravici in resnici hoče biti katoličan, je tudi ta, da se ima učiti od vsakratnih škofov, kaj naj se veruje in kaj naj se izpolnuje, da se doseže zveličanje.“ (Iz slavnostne pridige na shodu.)

Ne vi, ne mi sami tega ne moremo prenaraditi. Zakaj ni Bog angeljem izročil vodstva svoje cerkve, ampak ljudem, ne vemo. Faktum je, da je je izročil ljudem. In česar ni rekel arhangeljem, rekel je apostolom in nam: Kdor vas posluša, mene posluša. In apostoli so bili slabotni ljudje; slabotni ljudje smo tudi mi. Zakaj ravno mi? „Niste vi mene izbrali, ampak jaz sem vas izbral“ in „Kdor vas zaničuje, mene zaničuje“. Punktum!

Da pa ne boste trdili, da zahtevamo preveč, ta pokorščina in odvisnost ni absolutna v tem oziru, kakor da bi obsegala vse naše ravnanje sploh, ampak obsega — čujte: prvič vero, drugič reči, ki so z vero v zvezi, tretjič vse reči, v kolikor se vere dotikajo.

Prestavimo semkaj besede dr. Scheicherja. Govoreč o Leonovi okrožnici o delavskem vprašanju pravi: „Prepričan sem, da je socijalni program papežev najboljši izmed vseh, ako tudi ni odlok ex cathedra. S tem pa ne trdim, da so za nas socijologične študije pri kraju. Nikakor nismo dolžni tirjati, da nas papež od mišljenja odveže, da zemeljske zadeve absolutno uravnava in vodi. Tu ima vsak, kdor ima čas, priložnost in zmožnost, obširno polje, delati za bližnjika. Kjer pa papež nam dotlej veljaven princip zavrže, tam se mora popraviti. — To je treba ljudem povedati in razložiti. Ugled cerkve vsled tega ne bo trpel, ampak nasprotno rasel in se množil.“

Tedaj „tudi politika ni izvzeta od cerkvene razsodbe“ — ne zato, ker je politika, ampak zakaj? „Gotovo je Bogu, ravno ker je Bog, vse podvrženo; vse, vse, tudi politika. Prav zato je Kristus-Bogu podvržena tudi politika in se mora, ako noče kedaj postati pogubonosna, vselej in v prvi vrsti ozirati na Kristusa. A Kristus nas učí po svoji cerkvi in po njej nam kaže pravo in rešilno pot v večnost.“ (Iz slavnostne pridige na shodu.) V toliko tedaj je in mora biti odvisen vsak prav katoličan, vsako katoliško društvo in list. A ta odvisnost nam ni v sramoto, kakor ni sramota, odvisen biti od Boga. „Ako vas Sin oprostí, boste resnično prosti.“

Tu se nam vsiljuje priložnost, spregovoriti o prežalostni prikazni, ki se je pojavila prav posebno ob in po katoliškem shodu, da tudi nekateri, ki so nekda v slovesnem trenutku očitno obetali pokorščino svojemu škofu in njegovim naslednikom, od-

LISTEK

II. Šolska podoba.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novoselec.

(Dalje.)

Bila je temna noč, kakoršnih je malo. Vse je tiho, samo sova uka svojo strašno pesem. Psi so stisnili rep med noge, in zavijajo, a truden poljedelec se probudi iz sna, prekriža se: „O tvojo glavo!“ in zopet zaspí.

Na steber zvonika stoji naslonjen Pavel Džerič in kakor s kól gleda v temo.

V tem hipu izide iz šolskega dvorišča voz in v diru odide po ulici.

Pavel ustrelí iz pištole, in goreč naboj se zastavi pod šolsko streho v vrabčevem gnezdu.

Voz poleti še brže. Iz sosedne hiše prileti z malo puško stari Mališa Dženadič, kateri se je, pravijo, bojeval pod Milošem.*)

„Na pomoč!“ zavpije Pavel tekoč k njemu.

„Kaj je?“

„Učitelj je pobegnil!“

„Naj odide brez sledú! Zakaj kričiš?“ vpraša zaspan Matija.

Pavel pristopi in mu nekaj zašepta.

Matija vstrelí tudi iz puške.

„Na pomoč, bratje, odpeljano je dete!“

Pop se prebudi in preplašen pohiti najprej v Maričino sobo.

„Vstani, hčerka, zunaj je nekakšen krič!“

Ali iz Maričine sobe ne oglasi se nihče.

Pop pristopi k postelji in išče Marico, ali postelj je bila prazna.

On pohiti ven. Že se je bilo zbralo nekoliko vaščanov. Nekakšen strah se je polotil popa, da se je komaj na nogah držal.

Aksentij Smiljanič spozna ga v mraku:

„Pobegnila sta!“ reče on.

„Kdo?“

„Učitelj!“

Pop se odahne.

„Srečna mu pot!“

„Kaj?“ veli Aksentij, „a Marica?“

„A?“

„Tudi ona ž njim!“

Pop se onesvestí, in bil bi pal na vznak, da ga niso prijeli.

V isti čas izleti Pavel iz dvorišča z vozom in s konji.

„Usedite se!“ vzklikne on, „zdaj ga bomo vjeli.“

Dva, trije položijo popa na voz. Usedlo se je

še njih nekoliko na oboroženih, a Pavel vdari po konjih, da je kri šiknila.

Za njimi spusti se še nekoliko vozov.

Ljudstvo se je zbralo. Čudno, da so mlajši ljudje, če so še tako radi imeli Marico, celo stvar držali za izgubljeno, in da ni bilo starejših ljudi, ne bi bili šli niti za njima.

Ali starejši streljajo iz pištol, sedajo na vozove in gonijo iz vasi. Župan je zmamel:

„Živega ali mrtvega!“ dere se on, „živega ali mrtvega, moja glava cesarski plača!“

In za čas, kakor za čudo, silno so vsi želeli vjeti učitelja, in oteti Marico. Krik se je vzdignil, in silno, kakor hudournik leti ljudstvo po Žebičevi ulici. Tudi jaz sem se vrnil na neki voz. Prišli smo iz vasi, dohajali smo ljudi, dohajali smo vozove in dohajali so nas vozovi, in celi ta hrum divja naprej v enem smeru.

Prišli smo že v prvo vas.

Preiskali smo šolo, ker si je naš učitelj bil s tem dober; preiskali smo gostilnico, vprašali smo prestrašene vaščane, ali ni kdo kaj videl? — nihče nam ni vedel kaj povedati.

„Odšla sta prek klanca!“ vzklikne množica in vse se spusti kakor jata golobov nazaj.

„Tod! tod ga bodemo prešli!“

Zaskripajo vozovi in pokajo osi, a frkajo na stran platišča in konjske podkove.

*) Miloš Obrenovič, srbski knez. (1830—39; 1859—60.)

rekajo spoštovanje in udanost višji cerkveni oblasti in se v imenu narodnosti glade politike družije s sovražniki vere in cerkve.

Mi se temu ne čudimo prav nič in nikdo naj se čudi! Čudili bi se, ko bi tega ne bilo. kajti tako je bilo od nekda in do. Berite zgodovino cerkveno. — Pohujšanje mora priti — toda — — — To vedite in nikdar ne prevedo na agledajte nad tem!

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. marca.

Levičarska spravljalivost. Plener bode pri posvetovanju o finančnem zakonu zopet govoril in Mladočehom ponujal spravo. Vladni listi hvalijo Plenerjevo spravljalivost in le obljubujejo, da se iz nasprotnega tabora ne sliši noben glas spravljalivosti. Plenerju svetujejo, da naj vztraja v svoji spravljalivi politiki, če tudi njegov prvi govor ni imel zaželenega vpeha. V tem, da so levičarji postali tako spravljalivi, vidijo vladni listi dokaz, da je tudi grofa Taaffeja spravljaliva politika bila prava. — Mi mislimo, da tudi drugi Plenerjev govor ne bode imel večjega vpeha kakor prvi. Sicer je pa za Čehe vsa ta spravljalivost jako dvomljive vrednosti. Plener ni nič povedal, kaj bi se naj dovoli Čehom v Sleziji in na Moravskem. Dokler pa levičarji tudi v teh dveh deželah Čehom ne dovolijo popolne narodne jednakopravnosti, se o kaki spravi še govoriti ne more. Lepe besede tukaj nič ne pomagajo, potreba je dejanj. Plener bi pa rad Mladočehi pridobil le za boj proti konservativcem, njim pa ničesar ne dovoli. Mi vemo sicer, da so Mladočehi liberalci, ali za tako ceno se pa vendar ne morejo prodati levičarjem, ker bi sicer zgubili vse zaupanje pri češkem narodu. Levičarji bi si s pomočjo Mladočehov radi utrdili liberalizem in nemško prvenstvo v Avstriji, ali to ne bode šlo.

Ministerska kriza se baje že bliža na Ogerskem. Sedaj ne gre več le za Ozakyja ali Szilagya, temveč za vse ministerstvo. Wekerle se je predaleč upal v cerkvenopolitičnem vprašanju, da bi se sedaj umakniti mogel. Te dni baje pojde na Dunaj, da vladarju predlaga nove predloge, s katerimi bi premagal upor škofov. Cesar pa najbrž novim predlogom ne bode pritrnil in Wekerle bode dal svojo ostavko. Ministerski predsednik sam želi takega izida stvarij. Toliko se je že prepričal, da z njegovim cerkvenopolitičnim programom ne zmaga. Če bi pa umaknil svoje predloge v zbornici, bi pa tudi zgubil večino. Narodna stranka bi potem dobila še le orožje proti njemu, očitala bi mu boječnost in nezmožnost, dovršiti velike stvari. Narodna stranka bi pa našla zaveznike v skrajnih levičarjih in mnogih dosedanjih vladnih pristaših. Nekateri mislijo, da se zopet pokliče Szapary, ko odstopi Wekerle. Cesar se je namreč prepričal, da je Szapary bil le žrtva Tiszovih intrig. Tisza ga namreč ni mogel trpeti, ker se ni dal od njega voditi. Odstop Wekerlov bode prav za prav poraz Tiszove skupine. Sedanji ministerski predsednik je tako le orodje v Tiszovih rokah.

Ali da se pride do klanca, morali smo se vrniti do blizu naše vas.

Ko smo se zopet približali vasi, čuli smo ponovno pokanje v naši vasi in videli smo, kako se rudeči nebo.

Kratek kažipot

za udeležence

slovenskega romarskega vlaka v Rim

povodom

škofovske petdesetletnice svetega očeta papeža Leona XIII.

4. Dnevni red v Rimu.

(Dalje.)

S. Pietro in Vincoli: To baziliko je okoli leta 455 dala zgraditi Evdoksija, hči cesarja Teodozija II., ter shranila tukaj jeden del verige sv. Petra; papež Leon Vel. je tu-sèm dal prenesti tudi verigo, s katero je bil sv. Peter zvezan v Marmertinski ječi. Cerkev je sedaj zelo prenovljena. Znamenit je kip Mojzesov od Mihelangela ob grobu Julija II.

Popoldne v četrtek, dné 13. aprila: Katakombe sv. Kalista, Terme d. Caracalla. Okoli mestnega zidovja so na premnogih

Nerednosti pri ogerski komitatni upravi. Novi ogerski minister notranjih stvari je odredil, da se po vseh komitatih preiskuje uprava. Prelatava v ugarskem komitatu je pokazala silne napake. Zapri so podžupana, glavnega blagajnika, glavnega knjigovodjo in pa glavnega kontrolorja. V dveh drugih komitatih so našli pa baje blagajnico v redu, ali velike nerednosti pri manipulaciji, o katerih pa pripisujejo, da se odpravijo. Mnogi pa mislijo, da tudi v teh dveh komitatih denarno stanje ni tako v redu. Vladi je že preveč, kar se je dosedaj našlo, in bi rada vse stvar maslo potlačila, da Ogerska ne pride v slabo ime pred svetom. Nerednosti v prvih treh komitatih so se baje tudi le zaradi tega obesile na veliki zvon, da jih zvedó v drugih komitatih in stvari spravijo, kolikor je mogoče, v red, predno pride preiskovalna komisija. Neredom v komitatih se ni čuditi. Vse dosedanje vlade so gledale komitatskim upravam skozi prste, ker so imele v komitatskih uradnikih najboljše agitatorje pri volitvah.

Protijezuitski zakon. Socijalno-demokratski „Vorwärts“ se hudo norčuje iz protestantskih bogoslovcev, ki imajo tak strah pred jezuiti. V nemški državi je nad 29 milijonov protestantov in 1000 nemških jezuitov ali 12 306 vseh jezuitov na svetu naj bi kar podušilo te milijone protestantov, kakor Herod nedolžne otroke. Norčuje se socijalistični organ iz raznih listov, ki kriče zaradi nevarnosti, ki preti po jezuitih.

Italijanski verski zaklad. Iz premoženja, ki se je odvzel raznim cerkvam v Italiji, se je osnoval poseben verski zaklad. Upravo tega zaklada nadzoruje poseben parlamentarni odsek. V tem odseku sta dva odpadla duhovnika. Kadar gre za popravo cerkvenih poslopij, se navadno skupuje. Kmetijski župniki že dolgo zastoj prosijo, da se jim plača zboljša na kakih 500 lir. Pri tem pa ima omenjeni zaklad vsako leto preostanke, ki se sevéda porabijo za druge necerkvene ali celó proticerkvene namene. Pred vsem se pa taki preostanki stekajo v vedno prazne državne blagajnice.

Trnovski metropolit Klemen. Bolgarski eksarh je dovolil, da se metropolit Klemen pokliče pred cerkveno sodišče, ali je zahteval, da se nepostavno odstavljene njegovo iz Trnovega prekliče in mu dovoli, povrniti se tja. Vlada pa v to noče privoliti in je baje sklenila, metropolita tožiti pred navadnim kazenskim sodiščem zaradi veleizdaje, ker je ljudstvo pozivjal k vstaji.

Volitve v Srbiji so menda zares ugodno za radikalce. V Belemgradu je bil zaradi tega jako dolg ministerski svét, pri katerem so se posvetovali, kaj je storiti. Tega ministerskega svéta udeležil se je tudi metropolit Mihael. Sklenili so, da se razveljavijo volitve v mnogih okrajih, kjer je le kolikaj upanja, da nove volitve za vlado ugodno izpadejo. Dvomiti ni, da tako vlada naposled dobi večino, ko v sredstvih tudi ni izbirčna. Volilni izid se oficijelno še ni proglasil iz nobene kmetske občine. Vladni listi sevéda zagotavljajo, da je že pri prvih volitvah vlada dobila veliko večino.

krajih starokrščanska podzemeljska pokopališča, katakombe, kjer so kristijani v kamenitih rakvah pokopavali mrliče; določene dni v letu so se tudi zbirali k sv. daritvi. Nad grobovi mučencev so zgradili več kapel. Pozneje so pokopavali na površju zemlje ter zgradili več bazilik. Začetkom srednjega veka so prenesli mnogo trupel mučencev v mestne cerkve, ker so mnoge katakombe razpale, v 12. stoletju so se zgubili mnogi sledovi na ta stara svetišča. Zasledili so prve delavci pri kopanju zemlje leta 1578, v 16. stoletju jih je mnogo odkril Anton Bosio, v sedanjem stoletju o. Marchi in de Rossi. Papež Pij IX. in sedanji sv. oče Leon XIII. sta vsako leto žrtvovala več tisoč za odkritje katakomb in tako so večinoma zopet odkopane katakombe sv. Kalista, sv. Domitile, sv. Criscile, sv. Neže itd.

Katakombe sv. Kalista so iz 1., 2. in 3. stoletja; tu so počivali trupla sv. Cecilije, sv. Siksta II., in mnogih drugih. Sv. Kalist je kot naddijakon okoli leta 200 tukaj napravil pokopališče za papeže. Čas ne dopušča, da bi več govorili o tem.

V bližini je cerkev sv. Sebastijana. Ob cesti nazaj proti mestu (Via Appia) cerkvice „Domine, quo vadis“, kjer je Gospod s križem prikazal se sv. Petru, ki je na prošnjo kristijanov bežal iz Rima pred grozovitim Neronom. Gospod Jezus Kristus je vtisnil stopali v kamen, ki se hrani pri sv. Sebastijanu, tu je kamen s posnetkom. Poleg mest-

Slovstvo.

„El Estado y la reforma social“ por D. Ed. Sant y Escartin. Madrid 1893.

Perše socijalno vprašanje zanima danes ves izobražen svet. Slovstvo o tem velevažnem predmetu je že zelo bogato. Zlasti katoliški učenjaki se pridno in temeljito bavijo z njim; na čelo velikemu gibanju se je postavil nedavno sam Leon XIII. s slovečo svojo okrožnico „De conditione opificum“.

„Državo in socijalno reformo“ gori imenovane pisatelja prištevajo španski kritiki med najboljše spise o socijalnem vprašanju. Poslušajmo samo jednega!

Strokovnjak na tem polju, D. Ciriaco Sancha y Hervás, nadškof v Valenciji, sodi o njem takó: „Priporočamo najtopleje to delo, ki se more imenovati nekaka biblija za učenje gospodarskih in socijalnih vprašanj. Dragocena knjiga, katera naj bi bila po naši želji v roki vsakega Spanca.“

Duhoviti pisatelj v krasnem slogu in z neizprosno logiko odkriva temne strani današnje družbe; kaže, s katerimi sredstvi jo je mogoče spraviti na boljši tir; določuje, kako naj delujejo državniki, da ne prestopajo mej pravičnosti in vendar izboljšujejo stanje zatiranih delavskih krogov.

Izmed 20 poglavij jih je nekaj odmenjenih kristijanstvu in cerkvi. To je najkrasnejši del vsega spisa.

Božje kraljestvo na zemlji, njegovo čudotvorno moč in vpliv na človeštvo more opisovati s tako navdušenostjo in plemenito zgovernostjo le bistroumen mož, imajoč ob jednem uneto srce za „to božjo vero, ki nas čudovito očiščuje in blaži“.

Naj bi delovali v tem duhu vsi zavedni katoliški možje, ki imajo besedo v postavodajnih zborih, trudeč se, da pridejo končno povsod v veljavo taka načela, potem bi se po mirnem potu poravnalo veliko nasprotje med revnimi delavci in med bogatini; človeška družba bi se prenovila in pomladila na podstavi naše svete vere. P.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. marca.

(Stolni dekan mariborski,) mil. gosp. Franc Kosar, je bil danes slovesno vmeščen na svoje novo dostojanstvo v mariborski stolnici. Cerkveno opravilo izvršili so mil. knez in škof dr. Mihael Napotnik.

(Protiaavstrijske demonstracije v Gorici.) Poslanec grof Alfred Coronini je večeraj v državnem zboru stavil interpelacijo zaradi nekkih protiaavstrijskih demonstracij, kakeršne žal niso redke med avstrijskimi Italijani, ki menijo, da še vedno niso „odrešeni“.

(Belopečani nečejo na Koroško.) Belopeški županijski urad izjavlja v tukajšnjem uradnem listu, da občinski odbor ni vložil nobene prošnje, naj bi se Belapeč združila s Koroško, in da odboru tudi ni znano, da bi bili Belopečani sami odposlali kako tako prošnjo. — Torej je bilo zopet vse to izmiš-

nih vrat sv. Sebastijana obok na čast vojskovodji Druzu iz leta 8 pred Kr., dalje na desni štirje kolumbariji, kjer so paganski Rimci shranjevali v lončenih posodah pepel svojih umrlih; groba starih Scipijonov, najdena leta 178, kamenita krsta Scipijona Bradatega, ki je bil leta 298 pred Kr. konzul, je v vatikanskem muzeju; na levi cerkev sv. Cezareja; v bližnji ulici (Via di Porta latina) cerkev „S. Giovanni a porta latina“, na grobljah starega Dianinega tempeljsa; v obližju kapela sv. Janeza, kjer je bil sv. Janez Ev. vržen v vrelo olje, poleg kolumbarij oproščenih sužnjeve sestre Avgustove, najznamenitejši spomenik te vrste.

Na cesti od sv. Sebastijana proti mestu dalje na desni cerkev sv. Siksta iz 5. stoletja, kjer je pokopanih več papežev iz 2. in 3. stoletja. V 18. stoletju cerkev popravljena. Tu je sv. Dominik živel s svojimi prvimi tovariši, predno se je preselil v samostan pri sv. Sabini. Nasproti stara cerkev sv. Nereja in Ahileja; nekateri trdijo, da je v zgodovini znana Fabiola darovala svojo hišo za to cerkev, kjer je najstarejši škofovski stol z vdolbeno vsebino 38. homilije sv. Gregorija Vel. Za to cerkvijo ogromne razvaline Karakalovih pokopališč (terme di Caracalla). V ravni črti dalje po cesti sv. Sebastijana med Paletinom in Aventinom „Circus maximus“, ki pa se le malo pozná.

(Dalje sledi.)

ljeno po židovsko-nemških listih najbrže zato, da so zopet enkrat lahko prepevali svojo elegično pesem o „zatiranih Nemcih“.

(**Liberalna pesem povsed jednaka.**) Mi smo z veseljem pozdravili nameravano spremembo bolgarske ustave, valed katere bo knez Ferdinand ohranil svojim event. potomcem katoliško vero. — Dvakrat smo že v tem oziru grajali pisanje „Narodovo“ kot katoliškega lista nedostojno. Zadnja „Edinost“ se tudi spodtika nad našimi poročili o najnovejših bolgarskih dogodkih ter pravi: „Mej vrstami je čitati (Gospoda pri „Edinosti“ jako natančno čita naš list, ker bere celo to, kar mej vrstami — ni tiskanega. Op. vrod.), kako se „Slovenec“ raduje na tem, da je najbrutalnejša vlada, kolikor jih menda sedaj imamo na svetu, vrgla v zapor visokega cerkvenega dostojanstvenika same zato, ker brani prava svoje vere nasproti vladnemu nasilju. Res, da v Bolgariji ne gre za našo katoliško vero, ali pravi zagovornik krščanskih načel ne more priti v zadrego, ako mu je izbirati, na katero stran naj bi obrnil svoje simpatije: ali metropolitu Klemenu, ali pa pogubnemu vplivu židovstva.“ — Ako bi bila „Edinost“, ki celo mej vrsticami zna brati v „Slovenca“, poštena, morala bi tudi to brati, kar „Slovenec“ v vrsticah istinito piše, namreč: „Da se Klemen, kot veren pravoslaven škof, brani katoliških vladarjev, ima, ako dela po svojem prepričanju, prav.“ (Prim. „Slov.“ št. 52.) Tako je pisal „Slovenec“. Ali ni torej očitanje „Edinosti“ iz trte zvito in kričivo? — „Edinost“ meni dalje, „da se v Bolgariji ne gre za našo katoliško vero“; res je, da se ne gre za njo, pač pa zoper njo in res je, da s takim pisarenjem deluje tudi „Edinost“ zoper katoliško vero. — Kako da naj bi bila katoliškega kneza Ferdinanda volja, naj bodo njegovi otroci katoličani, nasledek pogubnega vpliva židovstva, to seveda razume le „Edinost“ kot prava zagovornica krščanskih načel. Toliko vemo, da je „Neue Freie Presse“, ki ima in največ pogubnega židovskega vpliva, bila tudi proti spremembi bolgarske ustave. — Mi le ponovimo: Da se Klemen, kot veren pravoslaven škof, brani katoliških vladarjev, ima, ako dela po svojem prepričanju, prav; nima pa prav katoliški list, ako mu je bolj mar pravoslavje, nego katoliška vera, ako se spodtika nad katoliškim vladarjem zato, ker hoče svojim otrokom ohraniti katoliško vero. — Čudno, katoliška vera ni na dnevnem redu, razkolna pa je in se brani po katoliških (!) listih à la „Slov. Narod“ in „Edinost“! — Que la lumiere se fasse!

(**Zbornica zdravnikov v Ljubljani.**) V smislu zakona, ki določuje ustanavljanje zdravniških zbornic, ustanovi se zbornica zdravnikov tudi za Kranjsko v Ljubljani. Zbornica ta bo imela 9 članov, od katerih volijo 4 ljubljanski zdravniki, drugih 5 pa zdravniki z dežele po volilnih skupinah, ki izvolijo vsaka po jednega člana.

(**Nova lokalna železnica v Bohinju.**) Graščak, tvorniški posestnik in znani železniški podjetnik g. Alojzij Praschniker v Kamniku je dobil za dobo šestih mesecev od vis. c. kr. trgovskega ministerstva dovoljenje, da sme izvršiti tehniška pripravljalna dela za zgradbo lokalne železnice z normalnim tirom od postaje Lesce Bled preko Zagoric, Bohinjske Bele in Nomna v Bohinjsko Bistrico. — Ta železnica bi bila za gorenjsko stran in zlasti za povzdigo obrti v bohinjski dolini silno važnega pomena. Gosp. A. Praschnikerju brzojavila se je od strani več zastopov prizadetih občin zahvala, takoj ko se je poizvedelo, da se poteza za omenjeno koncesijo.

(**Novomašniki celovške škofije.**) Letos bodo posvečeni iz IV. leta gg.: Brabeneč Josip iz Piseka na Češkem; Ehrlich David iz Žabnic na Koroškem; Kačer G. iz Nemčije na Češkem; Kremenek Vek. iz Tabora na Češkem; Schiwitz K. iz Volsberka na Koroškem. — Iz III. leta: Ebner Iv. iz Domačal na Koroškem; Hribar Jos. iz Mohlič na Koroškem; Hrodek Iv. iz Glognice na Nižje-Avstrijskem; Kapouig K. iz St. Gawdola na Koroškem; Quitt Iv. iz Raz na Štajerskem; Rozman Jos. iz St. Jurja nad Celovcem. — Izmed novoposvečenec so 4 Slovenci, 3 Čehi in 4 Nemci.

(**V c. kr. vojaške odgojilnice**) za šolsko leto 1893/94 bodo vsprejeli okrog 270 učencev deloma brezplačno, deloma za znižano plačilo. Tudi bodo oddali nekaj ustanov za vojaške sirote. Več o tem „Laibacher Zeitung“ v št. 59. t. l.

(**Šola brez križa**) S Koroškega, dne 14. marca: Znano je, kakšen hrup je nastal minulo jesen po vsej Avstriji radi „tibega sv. križa“ v dunajskih šolah. No, tudi na Koroškem se našeje, kakor kaže dogodek zadnjega časa, šole, v katerih ni sv. razpela! Taka šola je v Ausserteuchenu, blišu Sokovega (Himmelberg). Tam je č. g. katehet, kaplan E. Žerjav naprosil načelnika krajnega šolskega sveta (katoličana), naj se obesi v šolski izbi sv. razpelo, katero hoče oskrbeti on (katehet) sam. Načelnik je to odklonil, češ da doslej v šoli ni bilo razpela in da se ne sme obesiti z ozirom na — protestantske (!) otroke, ki bi se nad razpelom spodtikali! G. katehet je vkljubo temu obesil v šoli sv. razpelo, a že po prvi uri je prišel v šolo neki protestant in vzel razpelo raz steno! O stvari bodo sedaj imele razsoditi pristojne oblastnije. — „D. all. Ztg.“, po kateri smo to novico posneli, imenuje početje g. kateheta „politischer Attentat“, in udiha své po svojem po g. kaplanu. Vsekako je stvar značilna in radovedni smo, kako bodo razsodile in kaj odredile šolske oblastnije. §.

(**Zatirani Nemci**) S Koroškega, dne 14. t. m.: Ubogi Nemci, na Kranjskem jih menda že žive detete! Zadnje „Fr. St.“ jadikujejo v dopisu od kranjske meje, kako huda prede bora Nemcem v Beli Peči in v dokaz „nezaslišanemu“ nasilstvu od slovenske strani navajajo sledeča „grozna“ fakta: Nemški črevljari in slovenski krojači sta bila po c. kr. okr. glavarstvu obsojena vsak na 10 gld. globe radi istega prestopka. Obadva sta rekurirala na c. kr. deželno vlado v Ljubljani, in zdaj: (čuj svet in strmi!) deželna vlada kranjska je znižala globo Slovenca — krojaču na 2 gld., Nemcu — črevljaru pa samo na 5 gld.!! To je vendar, — da bi nemški Mišel skočil iz kože! Zato pa dopisnik „Fr. St.“-am zahteva radi tega „nejednakega“ postopanja nič več in nič manj, nego: „urdeutscher“ trg Bela Peč se odtrgaj od Kranjske in priklópi Koroški, in koroški poslanci se pozivljajo, naj resno delajo na to, da se označena „preselitev“ čim preje izvrši! No, da kranjski nemčurji silijo na vso moč v koroški „eldorado“ nemškega laži-liberalizma jim ne štejemo v zlo, saj tú liberalna pšenica stoji v polnem cvetu! — Tudi „Beljaška Urša“ poroča, da so jezuviti kupili posestvo nemškega reda v Ljubljani za 45.000 gld., ter dodaja preroške besede: „Nun wird die Deutschenhetze in Krain erst recht losgehen.“ Kdor zna, pa zna! §.

(**Iz Cirknice**) 14. marca. O ognju, navstalem v Begunjah, se nam še to-le poroča: Včeraj okoli 9. ure zvečer začelo je zvoniti „plat“ zvona. Hipoma bilo je vse na nogah in prestrašeno se popraševalo, kje goril! Gorelo je v bližnjih Begunjah. Vnela se je „Kruščeva bajtica“ sredi vasi. Nevarnost žugala je begunjski soteski velika, in sreča je le, da je pihal močni sever in odganjal plamen na ugodno stran, sicer bi bila krasna begunjska vas danes žalostno pogorišče, kajti hiše so po vasi jedne poleg druge, kar nakopičene. Cirknisko in doljenjsko gasilno društvo so nagloma prihiteli v pomoč in po neumornem delovanju do ranega jutra se jim je posrečilo, ogenj zadušiti, za kar gre obema društvoma vsa zahvala. Gasiti je bilo težavno, ker je brizgalnicama zmanjkovalo vode, potok pa je daleč pod vajo. Vidi se ob času nesreče, kako živo potreben je vodovod, katerega bodejo si začeli graditi sedaj. Pogoreli sta dve hiši, dva kozolca, dva hleva in skedenj. Zgorelo je tudi nekaj obleke in živeža. Najhujše je zadet posestnik Matija Meden. Koliko je škode in kako je ogenj nastal, se dosedaj še ne vé. Med pogorelel je le eden zavarovan.

(**Cerkveni fat**) Pri podružni cerkvi sv. Roka poleg Cirknice oglašil se je dolgoprstež, razbil nabiralnik, kateri je zunaj cerkve in odnesel nekaj drobiža; koliko ravno, se ne vé. Ta nabiralnik je znan v zlasti v semenjnih dneh; pri nas je namreč lepa navada, da, kadar se kaj kupi ali proda, prodajalec in kupec plačata tako imenovani „božji denar“, to pa le radi tega, da je boljši sreča. Dolgoprstež je sicer odnesel pete srečno, dasi sta ga preganjala dva krepka moža; zahvaliti se ima le lahkem svojemu životu, da jo je odpihal, a pravici pa ne bode odšel, ker sta ga dotična moža dobro poznala. — Komisija je kupila za novo okrajno sodišče v Cirknici hišo od gospoda Jos. Milavca za 20.000 gld.

(**Iz Novega Mesta**) pišejo „Dol. Novice“: „Tako visoke cene domače vino še ni imelo nikdar kakor letos.“ To je resnična beseda, ki se čisto čuje pri nas. Prodajalo se je vino — sedaj je vže težko

dobiš — prodajalo se je po 13, 15 dá celo 23 gld. — Toda tako ceno ima le blago iz škropljenih vinogradov. Kdor ni škropil, ni ali nič pridelal, ali pa nekaj kislice, katere nihče ne mara. Gorje nevernim Tomažem. — Ali pri tem nam nekaj noče iz glave. Vidi se, kako bi ravno vinoreja pomagala še obubožanemu kmetu — kar bi bilo gotovo tudi vladi v največo korist, ali ta vlada ne stori skoraj nič. Ameriške trte smo morali do sedaj drago plačevati — in galica, ki je življenje za našo trtorejo, tudi stane nevece. Mi mislimo, da bi vlada neizmerno koristila nam in tudi sebi, ako bi vinorejstvo kolikor mogoče podpirala z ameriški trtami, pa tudi z galico. Škropil bi marsikdo, ki je do sedaj opuščal. So namreč pri nas ljudje, ki nimajo za sol; kako bode kupil modro galico? — Pomagajte nam!

(**Mati in sin umrla isti dan.**) „Südst. Post.“ poroča, da je dne 12. t. m. umrla v občini Muretinci v fari Sv. Magdalene pri Ptujju vdova Ana Kolenko. Isti dan popoldne umrl pa je v Smartinu pri Vurberku njen sin gospod Mart. Kolenko, bivši vpok. župnik v Podgorju.

(**Tatvina v uradu.**) Dne 14. t. m. so ugnani tatovi iz uradne pisarne služabnikov c. kr. okrajnega sodišča v Laškem odnesli 586 gld. 23 kr., kateri denar je bil lastnina priprtih izseljencev, potujočih v Ameriko. Nobenega sluha ni ne o tatu ne o denarju.

(**Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.**) O seji c. kr. mestnega šolskega sveta ljubljanskega z dne 18. febr. smo prejeli nastopno poročilo: Zapisnikar je poročal o došlih kurencijah od zadnje seje sem in povedal, kako so bile rešene. Pótem je prišlo na vrsto več prošenj za oproščenje ukovine in za izpust iz vsakdanje šole. Neka prošnja za dovolitev novčene podpore pojdi s priporočilom na občinski svet. Podrobne učne črteže, katere so predložila vodstva mestnih dekliških ljudskih šol na mestnega šolskega sveta poziv gledé jednotne uredbe pouka v ženskih ročnih delih, je najprej izročiti kompetentni strokovni učiteljici, da jih oceni, potem pa jih predložiti posebnemu, v ta namen sestavljenemu odseku, ki jih presodi in o njih stavi svoje nasvete. Poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Fr. Levca o nadzorovanju gospodinjke šole pri nunah se je vzelo na znanje. Prošnjo za dovolitev novčene podpore in pa prošnja za podaljšanje dopusta povodom bolezní podeljenega je predložiti z dotičnimi nasveti deželnemu šolskemu svetu. Gledé prestopa učencev in učenk z jedne šole na drugo med šolskim letom se je ustanovilo posebno določilo, kateri bode v prihodnje pravec vodstvom vseh javnih ljudskih šol ljubljanskih.

(**Preč. g. vit. M. Vodopić.**) škof dubrovniški, je 13. t. m., kakor smo mej brzojavi poročali, na naglem umrl. Blagi pokojnik je bil rojen v Dubrovniku l. 1812, sin ubožne rodbine; kot dijak se je odlikoval v vseh obzirih; v zaderskem bogoslovju se je izšolal za dubrovniško škofijo. Kot duhovnik v pastirstvu je jako marljivo pisal. Leta 1882 je zasedel škofijsko stolico. Hrvatsko slovetvo imenuje Vodopićevo ime mej pesniki in pripovednimi pisatelji; tudi za ljudstvo je napisal marsikaj poučnega. Jezik njegov je krepak in samorast; seveda se mu poznajo dalmatijske posebnosti. V marsičem nas spominja najboljšega dalmatijskega pisatelja prerano umrlega duhovnika Pavlinovića. Pokojnik, iz duše in telesa Hrvat, a prav tako iz vseh svojih močij katoliški škof, je v obče najraje poučeval in govoril o sv. cerkvi in naših dolžnostih do nje. Ze v lanskem postnem listu je opisaval boj, ki ga bije peklenski nasprotnik z nevesto Kristusovo; letos pa svari svoje vernike, naj se zato tem trdnje poprimajo sv. Stolice in naj se krepé v pokorščini do sv. cerkve. Mej drugim opisuje nasprotnike tako-le: „Kolikor tudi bode pobožnih in poslušnih sinov sv. cerkve, vendar žalostno treba da rečem, da so tudi sprijeni in neposlušni; tako so, katerim je vse eno, ali bode sv. cerkev, ali ne bode; katerim se vera pričinja — verujem v denar, — in završuje, — v razuzdano življenje. — Ti se predno gluše materinskemu pozivu sv. cerkve, ti so prava kuga človeške družbe; rod framasonski ti, koder udari s podlatom noge, ruši in podira — a če se je ugnezdil? — ne vprašaj več ni za vero, ni za dobra dela.“

(**Razširjenje državnega kolodvora v Ljubljani**) Na prošnjo c. kr. glavnega ravnateljstva državnih železnice je v ta namen, da se razširi postaja, oziroma državni kolodvor v Ljubljani, določen politični obhod in v zvezi z njim izvršitev razlastitvenih obrav-

nav na 6. dan aprila t. l. ob 9. uri dopoldne na napominanem državnem kolodvoru.

(Iz Prage) 11. marca: Premilostljivi škof Edvard Brynych se poda v Kraljevi Gradec, sedež svoje škofije, dne 18. t. m. ter bode 25. konsekriran. — Pri seji praškega mestnega zbora se je sklenilo 7. t. m., da se izroči odlok Stremayerjev posebni komisiji, in v slučaju sile naj se zahteva naprava samostojnega najvišjega sodišča za dežele češke krone. — Pesnika Jaroslav Vrchlicky in Svatopluk Čech sta bila imenovana praškima meščanama ter dobila vsak častno darilo 1000 kron v zlatu. Obče se govori, da postane Vrchlicky profesor tujih jezikov na češkem vseučilišču. — Prejšnjo sredo je razsajala v Pragi in okolici huda vihra, ki je napravila na mnogih poslopjih veliko škode; padajoči strešniki so ranili več ljudi. — Isto sredo je umrl češki pisatelj in tajnik češkega kraljevega muzeja Jan M. Černý. Sodeloval je pri mnogih časopisih, prepotoval Hrvaško, Dalmacijo, Črno Goro, Bolgarijo, Serbijo, Jazno Nemško in Švico. L. 1867 je bil obsojen v skoraj devetletno ječo, ker je razširjal pisek „Pláč koruny české“, kar se mu je očitalo kot veleizdajstvo. Spisal je razun mnogoštevilnih razprav, objavljenih v časopisih; Turnovská kronika prve dobi XVIII. stoletja, Museum království českého, Nove Museum království českého, Legenda o sv. Katerině a rukopisové Kralodvorský i Zelenohorský, Boj za práva. Naj v mira počiva!

(Osrednji komisiji za ohranjenje zgodovinskih spomenikov) v zadnji seji poročal je g. Jernaj Pečnik s Krškega o vseh izkopavanj na gori sv. Magdalene pri Šmartnem.

(Prioritete dolenjskih železnic.) Bankovni in menjevalni oddelek dolenje-avstrijske eskomptne družbe ima nalog, mali del novega posojila (vsa svota znaša 7 milijonov) spraviti v promet, da se vrednostni papirji tem načinom razpečajo na denarnem trgu.

(Pojasnilo.) V št. 58. našega lista smo poročali o smrti in pogrebu čast. Andreja Robiča iz Rifenberga. Ondi naj se bere namestu: Pogreb je vodil č. g. župnik brezoviški: Pogreb je vodil č. gospod župnik A. Brezovšek. — Neljuba pomota na je s tem popravljena.

Telegrami.

Budimpešta, 16. marca. V zbornici poslancev je napovedal poslanec Pazmány interpelacijo zaradi nekkih korakov ogerske

vlade pri Vatikanu 1884. leta, o katerih se govori. Interpelacijo bode utemeljil na koncu seje.

Monakovo, 16. marca. Avstrijski cesar je prišel. Na kolodvoru sta ga vsprejela princ Leopold in Gizela. Dopoldne odpotoval dalje na Dunaj.

Territet, 15. marca. Cesarica odpotuje jutri ob 12. uri 15 minut proti Lausanna v Genuo, od koder se na ladiji „Miramar“ odpelje na Krf in se tam ustavi v gradu „Achilleion“.

Pariz, 15. marca. Bourgeois je na željo svojih tovarišev zopet prevzel portfelj pravosodnega ministerstva.

Barcelona, 15. marca. Včeraj je razpočila v San Martiju v tovarni za postelje bomba. Ubit je italijanski kovač, o katerem se sodi, da je sam prinesel bombo. Bil je anarhist. V njegovem stanovanju našli so več bomb.

Umrlj so:

13. marca. Anton Salveti, delavec, 58 let, Poljanski nasip št 50. pneumonia.

14. marca. Valentin Zunič, kramarjev sin, 26 dni, Florjanske ulice 32, oslabljenje.

15. marca. Andrej Trošt, cestnega oglede sin, 16 mesecev, Kurja vas 6, bronhitis. — Marjeta Zirkelbach, krojačeva vdova, 60 let, Gradišče 11, oslabljenje.

V bolnišnici:

14. marca. Marija Povše, paznikova žena, 42 let, peritonitis.

Tujci.

14. marca.

Pri **Maltcu**: Ernst, Pertunizi s soprogo, Podkorny, Mandl, Blaschka, Endris, Engel, Dohan, trgovci; Fischer, potovalec, z Dunaja. — Wellick, trgovec; Wagner, potovalec, iz Prage. — Weste, trgovec, iz Brna. — Bloch, trgovec, iz Kolonije. — Mazzaroli, potovalec, in Zorzenow, zasebnik, iz Trsta. — Marolt iz Vel. Lašič.

Pri **Stonu**: Consollo, jurist; Gilhofer, inženir; pl. Zhuber; Sturzeis, Elger, Lehm, Berger, Pollak, Neufeld, trgovci, z Dunaja. — Klein, trgovec, iz Temešvara. — Tessoni, trgovec, iz Beljaka. — Rosenberg, trgovec, iz Grada. — Stern jun., trgovec, iz Lipsije. — Larkins, trgovec, iz Londona. — Kundman iz Vel. Lašič. — Verly iz Cirknice. — Maschanek iz Brna. — Bregar iz Križa.

Pri **avstrijskem caru**: Razboršek, trgovec, iz Šmartnega. — Novoda iz Kranja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Stiasny, železniški uradnik, z Dunaja. — Muth iz Siofoka. — Lippitsch iz Grada. — Evgen in Franc Brass iz Gorice. — Hauska iz Kranja. — Mullieh, tovarnar, iz Trsta. — Petz, inženir, iz Beljaka. — Horak iz Celovca.

Pri **bavarskem dvoru**: Hočvar s soprogo iz Trsta. — Schneider z materjo iz Kočevja. — Golob, potovalec, iz Toplice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	teplomera po Celsiju			
7. u. jut.	738.4	9.4	sl. jzpad	oblačno	0.00	
15. 2. u. pop.	737.8	13.6	zm. jzap.	"		
9. u. zveč.	737.8	10.6	sl. jzap.	"		
Srednja temperatura 11.2°, za 8.2° nad normalom						

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. marca

	gl. kr.		gl. kr.
Pšeni m. st.	8	Špeh povojen, kgr.	66
Rež.	6.70	Surovo maslo.	80
Ječmen.	6.75	Jajce, jedno	2
Oves.	6	Mleko, liter	10
Ajda.	8.25	Goveje meso, kgr.	64
Proso.	5.65	Telečje	62
Koruz.	5.50	Svinjako	64
Krompir.	3.10	Koštranovo	40
Leča, nakti.	18	Pišaneč	65
Grah.	13	Golob	23
Fižol.	9	Seno, 100 kgr.	2.67
Maslo, kgr.	98	Slama.	2.32
Mast.	72	Drva trda, 4 kub. mtr.	7
Špeh sv.	64	meška.	5

Razpošilja se sveže napolnjena

Radenska kislá voda

sladnji dan. — Prospekti se dobé povsod, koder se prodaja in pri 160 1 slatinski opravi radenskega kopališča (na Štajerskem).

Palice

v največji izbiri po jako nizki ceni, potem lesne rezbarije in košare priporočá 158 10-1

kočevska domača industrija

F. Stampfel

v Ljubljani, na Kongresnem trgu (Tonnhalle),

Papirne smodčnike z elastičnimi tuli najskrbnejše izdelane, v največji izbiri, po najnižjih cenah priporočá papirna trgovina **Eduarda Boschau-a** na Dunaju, I., Hohenstauffengasse 2. (45 13-2)

Prav ceno dá v najem

pekarijo z lepim vrtom

blizu farne cerkve Gregor Burja v Kamniku. 149 3-2

Razglas.

Kot zastopnik **Janeza Žerovnik-a**, kuratorja **Josipa Oražem-a**, posestnika na Šujici, naznanjam, da se bode

dne 20. marca 1893

dopoldne ob 9. uri počenši in ako treba, tudi prihodnje dni, vršila na Šujici pri Dobrovi

prostovoljna prodaja

Josip Oražem-ovih posestev, ležečih v katastr. občini Šujica in sicer n. p. v. senožeti in gozdov ter kajže v skupni cenilni vrednosti 3030 glđ.

Vpogled dražbenih pogojev dovoljen je pri c. kr. za mesto delegovanem okrajnem sodišču v Ljubljani in v pisarni podpisane ob uavadnih uradnih urah.

V Ljubljani, dne 9. marca 1893.

Dr. M. Hudnik,
odvetnik.

147 3-2

Večestiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom priporočam podpisano svojo izborno zalogo mnogovrstnega blagu za vsakorsno

cerkveno obleko,

dalje krasno in trpežno izdelane

mašne plašče, pluvijale, dalmatike, bandera, zastave, baldahine in banderčke.

Razno blago za cerkveno perlo istotako že izgotovljeno, kakor: albe, koretije, korporale in raznovrstne rutice imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Naročila na **vezenje** izvršujem točno ter preskrbim **zameno, popravo in prenovljenje starega cerkvenega orodja.**

V zalogi imam tudi **pasarske cerkvene izdelke**, na pr.: **monštrance, svetilnice, križe, kelihe, svečnike, léstence itd.**

ter izvršim naročila pošteno, točno in po primerno nizkej ceni.

Velespostovanjem

Ana Hofbauer
v Ljubljani.

125 (12-6)

Dunajska borza.

Dne 16. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 glđ. 85 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 " 60 "
Zlata renta 4%, davka prosta	117 " 05 "
4% avstrijska kronina renta	96 " 75 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 glđ.	987 " — "
Kreditne akcije, 180 glđ.	350 " — "
London, 10 funtov strl.	121 " 10 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 63 1/2 "
Cesaraki cekini	5 " 72 "
Nemških mark 100	59 " 27 1/2 "

Dne 15. marca.

Ogerska zlata renta 4%	115 glđ. 75 kr.
Ogerska kronina renta 5%, 200 kron	95 " 55 "
4% državne srečke l. 1854., 250 glđ.	147 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 glđ.	168 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 glđ.	197 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 50 "
Zastavna pisma	100 " 70 "
Kreditne srečke, 100 glđ.	198 " — "
St. Genois srečke, 40 glđ.	67 " — "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140 glđ. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 glđ.	18 " 30 "
Rudolfove srečke, 10 glđ.	25 " 25 "
Salmove srečke, 40 glđ.	69 " — "
Windischgraezove srečke, 20 glđ.	76 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 glđ.	157 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2950	— " — "
Akcije južne železnice, 200 glđ. sr.	— " — "
Papirni rubelj	1 " 27 1/2 "

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Svätí pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred glđ. 2-60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wallzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.